

Sanatoriið og hospitalið

ynskja onga vitjan fyri fyrst, av tí at meslingar ganga í býnum.
Sanatoriið og hospitalið.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Söndag: Hjemligt Samvær.
Mandag: Læsestue.
Onsdag: Mindsteafdelingen
Kl. 6. Ungdomsafdelingen Kl. 8.
Torsdag: Bibeltime.
Fredag: Yngsteafdelingen.
Hver Sögnedag fra 2. Septem-
ber er Børnehaven aaben.

Varðin.

3—4 hefti er útkomið í hesi vikuni. Har eru yrkingar av J. H. O. Djurhuus, Chr. Matras og K. Hoydal, smásögur og søgnir av Heðin Brú, Mikkljal á Ryggi, Martin Joensen og J. M. Hentze, eitt bókaummæli av R. Rasmussen og greinir av J. P. í Dali og Louis Zachariassen. Hesar báðar greinirnar eru serdeilis athugasvøddar. Annars kann sigast um heftið sum heild, at tað er av teim allar bestu.

Kirkjugarðsvígsla.

Sunnudagin varð kirkjugarð-
urin undir »Heygnum mikla«
vígður. J. Dahl, próstur, talaði
og lýsti signing og frið yvir tann
partin av garðinum, ið fyrst
skal takast til brúks. Yvir 500
fólk vóru komin saman til hesa
háttidarlugu vígslu.

Ein gavstríkkur

hevði hoksvoldið sett upp yvir
Havnini eina »draku« við ljósi.
Hetta »fenomenið« vakti miklan
effirans og ikki sörv av ótta. Tað
var ikki eidsort, at talað bleiv
um »tekn á himlinum«.

Sjólevan

kom miðvikuvoldið úr Grøn-
landi við 40.000 og Verdandi
kom í gjár við 48.000. Í gjár
kom Fram av Eysturlandinum
við 20.000.

Skipatíðindi.

Ltd. Vedrines 90.000, Magici-
enne 87.000, Sjöborg 53.000, Hav-
frúgvín 60.000, Karin 50.000; oll
hesi skip eru á heimferð úr
Grønlandi. Marite hevði stutt
síðani 68.000; teir skuldu royna
nakað enn. Úr Suðuroy frætlist,
at fleiri forøysk skip lógu bakk
sunnanfyrir Munkin hósdagin.

Grundick á heimleið (33.000).

Sjúka.

Í Havnini eru nú heilt nógv
tilfelli av meslingum, og mest
millum börnin. Einstøk eru heilt
ring. Eins og tey seinastu heyst-
ini eru aftur í ár tilfelli av tyfus
— paratyfus. Tveir menn eru
farnir á »epedemilúsið« við hesi
sjúku, og húski teirra er »sperrað«.
Læknarnir halda ikki, at hendan
sjúkan fer at breiða seg. Eisini

eru í Havnini nokur tilfelli av
kykhosta. Hospitalið og sanatoriið
loyva ikki fólk at vitja.

(Úr Suðuroy).

LOVEN og dens Tjenere paa Færøerne.

AF HANS JACOB POULSEN
ORAVÍKARLÍÐ
VI.

Dommer Filip Hansens og
Landinspektørens
Makkerskab.

Vi almindelige Mennesker har
den Opfattelse, at en Dommer
hverken vil eller kan finde sig
i, at en af ham dekreteter Afgø-
relse bliver negligeret.

Men i denne Sag sker dette.

Hr. Dommer Filip Hansen har
ikke med en Stavelse berørt og
end mindre paatalt, at Landins-
spektor Petersen undlod at ef-
terkomme hans Afgørelse m. H. t.
at foretage en Opmaalning med Ud-
gangspunkt fra det gamle Bøge-
de, hvilket blev bestemt af Dom-
meren, da vi var paa Aastedet og
vedr. Fremskaffelsen af et Rids
over Sagsogtes og Lindbergs Area-
ler, og m. H. t. Tilvejbringelsen af
Beviser for, at den paastaede
Indvarsling virkelig har fundet
Sted.

Denne Dommerens pludselige
Ligegyldighed vedrørende om
hans til Belysning af Sagen stil-
lede Krav til den ene Part effek-
tueres eller ej, tager sig ikke
godt ud i Lys af min Dokumenta-
tion af, at Hr. Petersens paa-
staandede Indvarsling i Kundgø-
relsestavlerne Frodebo/Tveraa
aldrig havde fundet Sted.

En haandfast Behandling af
denne Hr. Landinspektor Peters-
sens Uvederhæftighed vilde alt
andet end befæste Tilliden til
Hr. Petersens Roller i denne
Sag.

Men en Svækkelse af Hr. Peter-
sens Ærlighed og Loyalitet over
for Retten vilde uvægerlig føre
til en Hensmuldring af mine
Modstanderes Paastande, som de
saa vel som den høje Dommer
har underbygget med Hr. Land-
inspektørens Autoritet. Domme-
rens Haandfasthed her vilde
altsaa være et afgørende Moment
i mit Favor. Men dette har
aaenbart ikke smaget d'Herrer.

Nej, Hr. Dommer Filip Hansen
har tydelig ikke ønsket nogen
Svækkelse af Hr. Landinspektor
Petersens Paa lidelighed, idet han
— som det fremgaa af Dom-
men — har opbygget sine Pre-
misser saa godt som udelukkende
paa Landinspektørens Uagbri-
ghed og Autoritet, som han
satte højere end alle tinglæste
Skøder og de mange Menneskers
samstemmige Vidneudsagn, der
gik imod Landinspektor Peter-
sens Paastande.

Jeg kan i denne Forbindelse
ikke undlade — udover det for-
anførte — at fremdrage enkelte
Passager i denne Sag, som yder-
ligere stiller den høje Dommer

og Landinspektøren i et alt andet
end gunstigt Lys.

Hr. Dommer Filip Hansen
tillader sig at paastaa vedrørende
de fremlagte Adkomstdokumen-
ter, at »de ikke yder nogen Vej-
ledning, idet mange af dem ikke
indeholder Maale«, og her nu
denne kostelige Passus, som Hr.
Dommeren lægger til: »og selv
om de indeholder Maal, er disse
ikke udmaalt af en Landinspek-
tør, men maalt ved at lægge
Maalekæder langs det bakkede
Terræn«!

De af Kommunen udstedte
Skøder skal altsaa ikke inde-
holde Maal!

Lad os høre, hvad Næstfor-
manden i Frodebo Sogns
Forstanderskab, Hr. Edw. Mor-
tensen, der paa Opfordring har
gennemgaaet alle de af Kommu-
nen udstedte Skøder, siger. Jeg
gengiver hans dette Spørgsmaal
vedrørende Erklæring.

»Undertegnede skal herved
paa dertil givne Foranledning
erklære, at ved Gennemgang
af de af Frodebo Sogns Kom-
mune udstedte Skøder har jeg
konstateret, at der i intet af
disse savnes Angivelse af baade
Længde- og Breddemaal samt
Markeskel.

Tveraa, den 12. August 1935.

Edward Mortensen
i Frodebo Sogns Kommune.

Jeg har i en af de tidligere
Artikler gengivet et Par Skøder,
der begge indeholder nøjagtige
Maal og Angivelse af Markeskel.

Til yderligere Bekræftelse af
Hr. Mortensens Erklæring og til
Dokumentation af Uholdbarhe-
den i Hr. Dommerens paa Land-
inspektørens Udsagn byggede
Paastande gengives her Ordlyden
af mit og Hovmester Jacobsens
(nu Kristine Jacobsens) Skøder:

»Udskrift af Skøde- og Pante-
bogen for Færøernes Retskreds.
Læst Nr. 150, den 16. Juni
1908.

Forstanderskabet for Frode-
bo Sogns Kommune sælger,
skøder og aldeles afhænder
herved fra Frodebo Sogns
Kommune til Hovmester Jaco-
bsen af Tveraa et Stykke af
Kommunens Trø til Huse-
grunde. Grundstykket udgør
en retvinklet Firkant, hvis
Udstækning er i Retning Syd-
øst—Nordvest 43½ Fod, i
Retning Sydvest—Nordøst 65
Fod, beliggende umiddelbart
Nordvest for Klubvejen og
og begrænses mod Nordvest
af H. D. Jacobsens Enkes
Grundareal.

Størrelsen 7067/8 Kvadrat-
Alen.

Pris 10 Øre pr. Kvadrat-Alen.
Kobesummen 70 Kr. 69 Øre
er betalt.

Tveraa, den 14. Maj 1908.

P. Mortensen. J. A. Nolsøe.
Th. P. Nolsøe. Th. M. Strom.
L. Larsen.

Skøde.

»Forstanderskabet for Fro-
debo Sogns Kommune sælger,
skøder og aldeles afhænder
herved fra Frodebo Sogns
Kommune til Skibsfører Hans
Jacob Poulsen en Lod af
Kommunens Trø i Tveraa til
Husegrund.

Lodden udgør en retvinklet
Firkant. Dennes Sider har
følgende Længder:

Mod Nordvest 65 Fod, mod
Sydøst 65 Fod, mod Sydvest
43½ Fod og mod Nordøst
43½ Fod.

Grundstykket er beliggende
vest for Vejen, der fører til
Klubben i umiddelbar Nær-
hed af denne.

Fladeindholdet udgør 7007/8
Kvadrat-Alen.

Kobesummen 70 Kr. 69 Øre,
Syvti Kroner 69 Øre, er betalt.

Tveraa, den 8. Marts 1909.

P. Mortensen. Th. P. Nolsøe.

Th. M. Strom. L. Larsen.

J. A. Nolsøe.

Her er Maal og Markeskel
nøjagtig opgivet. Har vi flere
Vidnesbyrd behov?

»Selv om de (Skøderne) inde-
holder Maal, er disse ikke op-
maalt af en Landinspektor...«
siger Hr. Dommeren.

Altsaa, alle de tidligere af
Færing udstedte Skøder og
foretagne Opmaalinger af Grund-
stykker og Aresler er ugyldige,
uden Værdi. Ingen fornuftig
Mand kan forstaa Dommerens
Ord anderledes: Der maa en
eksamineret og autoriseret Land-
inspektor til! Men hvad siger
alle mine ærede Læsere og
Jordejere paa Færøerne, der har
faaet opmaalt deres Jord af Folk,
der ikke er Landinspektører?
Gaar de med til, at deres Skø-
der er uden Værdi, Retsskyldighed?

Men lad os se lidt paa disse
høje Landinspektørens ukænke-
lige Autoritet paa Jordopmaal-
nings og Markeskellens Omraade.

Jeg vilde gerne have det om-
stridte Areal opmaalt af andre
kompetente Folk end Hr. Land-
inspektor Petersen og henvendte
mig til Dommeren i den Anled-
ning.

Jeg blev henvist til Landinspek-
tør Edens, der lovede at fore-
tage den ombedte Opmaalning.
Han forlangte, at jeg skulde
betale ham et Beløb af 75 Kr.
forinden.

Jeg betalte Beløbet. Men hvis
jeg nu ikke kunde fremskaffe
dette? Rettens Vej er i Sandhed
trang for den ubemidlede. Hvor
mange stakkels forurettede har
ikke maattet finde sig i Urettens,
Uretfærdighedens bitre Ang, bare
fordi han var fattig, ude af Stand
til at honorere de ofte ublu
Krav fra Sagførere? Der er i
Sandhed legio af saadanne Stak-
ker, og det føles oprørende, at
vort Samfund fremdeles skal

Måling

Tapet

Linoleum

Tlf. 81. Poul Arne Poulsen.

praktisere »Betfærdigheden« paa
denne horrible Maade.

Hr. Edens kom til Tveraa en
Lørdag Eftermiddag og kom
sammen med Petersen paa
Grundarealerne. Hvad de talte
sammen, er mig ukendt. Søndag
Morgen foretoges Opmaalningen
— men hvad skete? De to Land-
inspektører kom vel til samme
Resultat? Det var vel utenkligt
andet, eftersom Hr. Dommeren
havde givet sit Votum for, at en
Landinspektørs Afgørelse eller
rettere: Resultat af en ved Hjælp
af hans eminente Dygtighed fore-
taget Opmaalning er ufejlbarlig
og uomstødelig? Den ene Land-
inspektørs Opmaalning skulde saa
ifølge dette Votum kun kunne
bekræfte den andens.

Men det mærkelige skete, at
Hr. Edens kom til et helt andet
Resultat end Hr. Petersen. Og
Hr. Edens Opmaalning passede
beller ikke med Arealet. Hans
Fejlaglighed bekræftes af Are-
alets nordvestlige Side samt af
Petersens Kort.

Her stod altsaa den ene Auto-
ritet og Ekspert over for den
anden, og de stod i den skar-
peste Strid med hinanden, den
en siger, jeg har for lidt, den
anden, at jeg har for meget,
hver fremvisende sit Resultat.
Det skulde vist falde lidt vanske-
lig for Hr. Dommeren at give
sit Votum for begges Ufejlbarhed.
Denne var altsaa Autoriteten,
som Dommeren satte over ting-
læste Skøder og gammel ved
talrige Vidner fastslaaet Marke-
skel.

De gængvorne Skøder respek-
terede Hr. Dommer Filip Han-
sen ikke, thi, sagde han, de var
»maalt ved at lægge Maalekeder
langs med det bakkede Areal«.
Som om Maalekeder ikke har
været autoriserede og af Retten
anerkendt som gyldig Maale-
redskab. Men i Parantes be-
mærket: Hvordan ved Hr. Dom-
mer Filip Hansen, at de nævnte
Arealer har været maalt med
Maalekeder?

Men selv om Dommerens For-
modning er rigtig og der i
enkelte Tilfælde kan siges at
være Forskel paa vandret Maal og
Maal, der er maalt med at strække
Maalekeder langs med Jorden
over bakked Areal, spiller dette
ingen Rolle i nærværende Spørgs-
maal, idet Arealet ikke som af
Dommeren paastaat er bakked,
hvilket jeg ved de to af Hr.
Dommerens Autoriteter skal
bevise.

Foranlediget af Dommerens
Paastand om, at Arealet er bak-